

Bruxelles, den 13. april 2011

Revision af energibeskatningsdirektivet – spørgsmål og svar

Hvad drejer energibeskatningsdirektivet sig om?

Alle EU's medlemsstater har energiafgifter, og disse er på EU-plan harmoniseret i et vist omfang. Det nugældende [energibeskatningsdirektiv](#) fra 2003 blev først og fremmest udformet med det formål at forhindre konkurrencefordrejninger i energisektoren i det indre marked. Det indeholder fælles regler for, hvad der bør pålægges afgifter, og hvilke afgifter der tillades på hvilket tidspunkt. For produkter, der anvendes til opvarmning, elektricitet eller som motorbrændstoffer, gælder minimumssatser, der primært beregnes på grundlag af den forbrugte energivolumen. Det står medlemsstaterne frit for at fastsætte deres egne nationale, højere satser, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

Hvorfor vil Kommissionens revidere disse regler?

Det nuværende energibeskatningsdirektiv er forældet, eftersom det ikke tager sigte på at opfylde EU's mere vidtrækkende ambitioner og klimaaendringsspolitikker. Det er også nødvendigt at løse problemer, der er opstået i det indre marked. Dertil kommer, at dets nuværende anvendelsesområde ikke dækker målet med EU's emissionshandelssystem ([ETS](#)), den mest omfattende internationale ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

For det første baseres de nuværende minimumssatser for energiprodukter hovedsagelig på volumen (EUR pr. 1 000 liter) og fastsættes på grundlag af historiske satser i medlemsstaterne. Det skaber ulige konkurrencevilkår mellem brændstofkilder og uberettigede afgiftslempelser for visse typer brændstof i forhold til andre. Således er kul under de nuværende minimumssatser i øjeblikket den energikilde, der beskattes mindst, og ethanol den energikilde, der beskattes højest. Vedvarende energikilder bliver i særlig grad forskelsbehandlet i det nuværende energibeskatningsdirektiv, fordi de beskattes med samme sats, som de energikilder, de skal erstatte (f.eks. beskattes biodiesel lige så meget som diesel osv.). Da denne sats er baseret på mængde og ikke energiindhold, er produkter med lavere energiindhold som f.eks. vedvarende energikilder mere beskattet end de brændstoffer, som de konkurrerer med. Dette spørgsmål vil blive taget op i Kommissionens reviderede direktiv, da energiafgiften skal knyttes til energiindhold.

For det andet omhandler det nuværende energibeskatningsdirektiv i henseende til klimaaendringer ikke spørgsmålet om behovet for at nedbringe CO₂-emissionerne. Ydermere beskattes visse fossile brændstoffer som nævnt ovenfor netop mere lempeligt end deres mere miljøvenlige konkurrenter. En EU-ramme vil give medlemsstaterne mulighed for at anvende en CO₂-afgift som led i deres fælles indsats, uden at det vil bringe deres konkurrenceevne i EU i fare.

Endelig vil et revideret energibeskatningsdirektiv med en CO₂-komponent forhindre, at de mange forskellige nationale politikker skaber hindringer og konkurrenceforvridninger i det indre marked. Nogle medlemsstater er allerede begyndt at indføre deres egne nationale CO₂-afgifter, men forskellige fortolkninger kan føre til dobbeltbeskatning og have den følge, at virksomheder, som arbejder på tværs af grænserne, pålægges store omkostninger til efterlevelse af reglerne. En EU-tilgang til CO₂-beskatning vil skabe fælles rammevilkår i EU og gøre grænseoverskridende virksomhed nemmere. En CO₂-afgift kommer ikke til at gælde for vedvarende energikilder, hvorved de vil opnå en yderligere fordel i forhold til de konkurrerende konventionelle brændstoffer.

Hvad er de vigtigste mål med det nye energibeskatningsdirektiv?

Med det reviderede direktiv skal beskatningen af energi omstruktureres, hvorved målsætningen om at bevæge sig i retning af en kulstoffattig og energieffektiv økonomi og undgå problemer for det indre marked støttes.

- Klimaændringer. Ved at indføre en CO₂-komponent i energibeskatningen bringer forslaget energibeskatning i tråd med EU's klimapolitiske forpligtelser. Således skal sektorer, der ikke er omfattet af EU ETS, betale en pris for den CO₂, som de udleder: jo større mængde der udledes af et givet brændstof, desto højere vil CO₂-afgiften være. Herved vil grønne energikilder blive begunstiget og bestræbelserne på at opfylde EU's mål vedrørende CO₂-reduktion, energieffektivitet og vedvarende energi vil blive forstærket.
- Energieffektivitet. Energi er en knap ressource, og det bør komme til udtryk i beskatningen. At binde afgiftssatsen til brændstoffets energiindhold vil inden for alle sektorer være et stort incitament til at være mere energieffektiv.
- Det indre marked. Gennem fastlæggelse af en EU-ramme for CO₂-beskatning skal det forhindres, at der opstår en blanding af miljøvenlige afgiftspolitikker i medlemsstaterne, ligesom det vil sikre større retssikkerhed for virksomhederne og reducere omkostningerne ved overholdelse. Endvidere vil der i forslaget også blive skelnet mellem sektorer, der er omfattet af EU ETS, og sektorer, der er uden for, hvorved det hindres, at der forekommer dobbeltbeskatning.
- Øget vækst og beskæftigelse. Medlemsstaterne får mulighed for at indføre vækstfremmende afgiftsændringer, som øger beskatningen af energiprodukter, for i tråd med 2020-strategien at mindske afgiftsbyrden på arbejdskraften.

Hvilke ændringer bringer det nye forslag med sig?

Beskatningen af energi opdeles i to komponenter: en på grundlag af CO₂-indhold og en på grundlag af energiindhold.

CO₂. I alle sektorer uden for EU ETS bliver der indført én minimumssats for CO₂-emissioner (20 EUR pr. ton CO₂). På denne måde bliver CO₂-emissioner fra husholdninger, transportsektoren, mindre virksomheder og landbrug pålagt en CO₂-pris. Vedvarende energikilder holdes uden for CO₂-beskatningen.

ENERGI. Minimumsafgiftssatser for energi baseres på et brændstofs energiindhold (EUR/Gj) og ikke på mængde. Et brændstof vil således også blive beskattet på grundlag af den energimængde, det frembringer, og større energieffektivitet vil automatisk blive belønnet. Gennem beskatningens energikomponent fjernes konkurrenceforvridninger fra konkurrerende energikilder (som benzin og diesel), og beskatningen bliver mere retfærdig for brugerne, fordi energiindholdet er vigtigere end mængden, når det gælder energiforbrug. For en Gj vil gælde samme afgiftssats uafhængigt af, hvilket produkt der producerer den.

CO₂-komponenten og energiindholdet vil blive kombineret med hinanden, så der nås frem til den samlede sats, som et produkt skal beskattes med. Det vil stå medlemsstaterne frit for at fastsætte deres egne afgiftssatser over EU-minimumssatsen og udforme deres egen afgiftsstruktur. De kan f.eks. beslutte, at de kun hæver energiindholdskomponenten til lige over minimumssatsen og bibeholder CO₂-komponenten eller omvendt. Denne afgiftssats og -struktur skal dernæst gælde for alle brændstoffer, der tjener samme formål (motorbrændstoffer eller andre brændstoffer).

Lange overgangsperioder med henblik på fuld justering af beskattningen af energiindholdet frem til 2023 vil give industrien tid til at tilpasse sig den nye beskattningsstruktur.

Hvad er formålet med forslaget?

Beskattningens energikomponent skal gælde for alle brændstoffer, der anvendes til transport og opvarmning. Anvendes produkterne til andre formål (f.eks. i metallurgiske processer), bliver de holdt uden for energibeskatningen, som det er tilfældet nu.

Beskattningens CO₂-komponent vil supplere ETS ved at gælde for sektorer, der er uden for systemet (transportsektoren, husholdninger, landbrug og mindre virksomheder). På denne måde gælder ét enkelt CO₂-prissignal for alle emissioner fra industrianlæg.

Hvorfor nu?

Af forskellige grunde er det et passende tidspunkt for Kommissionen at fremsætte forslaget. For det første er medlemsstaterne i øjeblikket ved at udforme og gennemføre deres strategier for at nå EU's energi- og klimamål for perioden 2013-20, og forslaget giver et klart svar på, hvilken rolle afgifter kan spille. For det andet er det reviderede energibeskatningsdirektiv lagt an på at skulle supplere tredje fase af EU ETS (2013-2020), hvor der fastsættes en øvre EU-grænse og sker en omstilling fra kvoter til auktionering. Det er derfor absolut nødvendigt, at der forelægges et forslag nu, således at Rådet har tid til at nå til enighed om det.

Set i forhold til det indre marked er det også vigtigt, at der nu fastlægges en fælles regelramme for CO₂-beskatning. Nogle medlemsstater er begyndt at indføre deres egne CO₂-afgifter og kan dermed følge forskellige tilgange. En blanding af nationale politiske tiltag kan skabe vanskeligheder for virksomheder, der opererer over grænserne, og føre til konkurrencefordrejninger i EU. Derfor er det bedre at indføre en EU-fremgangsmåde nu og ikke senere, hvor det kan være nødvendigt med komplekse omjusteringer af de nationale lovgivninger.

Endelig indgår revisionen af energibeskatningsdirektivet også i Europa 2020-strategien og er svar på den anmodning, der fremsattes i Det Europæiske Råds konklusioner fra marts 2008. Den er også en følge af FN's klimakonference, der afholdtes i Cancun, Mexico, i november-december 2010. På denne måde kan den bidrage til bæredygtig vækst og fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi. I betragtning af at mange medlemsstater nu er i færd med at udarbejde deres strategier for genopretning af den økonomiske og finansielle krise, giver revisionen af energibeskatningsdirektivet den mulighed for at bringe sig i tråd med miljømæssige og økonomiske mål. De får mulighed for, hvis de ønsker det, at fjerne afgiftsbyrder på arbejdskraft og kapital og gå i retning af beskatning, der tilskynder til miljøvenlig energieffektiv adfærd. Mange forskellige interesseparter, Europa-Parlamentet og en række medlemsstater, ngo'er og dele af erhvervslivet opfordrer Kommissionen til at fremsætte dette forslag snarest muligt.

Hvordan fremmes energieffektivitet med forslaget?

Kommissionen har forpligtet sig til at fremme energieffektivitet for at forbedre EU's konkurrenceevne og forsyningssikkerhed, samtidig med at der nås mere ambitiøse mål for nedbringelse af drivhusgasemissionerne. Beskatning er et effektivt redskab til at styre brugerne i retning af mere ressourceeffektiv energianvendelse. At beskatte energiprodukter efter deres energiindhold er den mest effektive måde at tilskynde til mere effektiv energianvendelse, eftersom den giver brugeren et klart prissignal, der afspejler den reelle energiværdi af det produkt, der forbruges.

Hvad angår beskatningens energikomponent, vil forslaget også gøre det mere relevant at anvende minimumssatser ved at sikre, at virksomheder ikke længere kan fastsætte en sats, der er under minimumssatsen. Derudover skal muligheden for at indrømme reducerede afgiftssatser (som skal ligge over minimumssatsen) være klart forbundet med opfyldelse af energieffektivitetsmål, f.eks. gennem brancheaftaler, der indeholder kontrollerbare energisparemål.

Hvordan behandler det nye forslag forurening?

Forslaget tager hensyn til CO₂-emissioner fra brændstoffer i afgiftssystemet ved, at der anvendes en CO₂-relateret afgiftskomponent på brændstoffer uden for EU ETS. Da CO₂-emissioner ikke holder sig inden for landegrænser og i deres natur er grænseoverskridende, anbefales det, at dette spørgsmål behandles inden for den fælles EU-beskatningsramme. Hvad angår lokal luftforurening, er det mere hensigtsmæssigt, at Kommissionen overlader det til medlemsstaterne at vælge, hvilke retlige instrumenter de vil anvende. Her findes andre instrumenter som vej- eller trængselsafgifter, som kan anvendes mere målrettet end energibeskatning.

Hvorfor foreslår Kommissionen minimumssatser i stedet for fuld harmonisering af energiafgifterne?

Tilgangen med minimumssatser blev i 1993 valgt som en kompromisløsning for at begrænse omfanget af konkurrenceforvridning på det indre marked og give medlemsstaterne en vis fleksibilitet i opfyldelsen af budgetmæssige behov. Selvom den generelle tilgang stadig har sin berettigelse, er det vigtigt, at de minimumssatser, som er fastsat i EU-lovgivningen, stadig er relevante og regelmæssigt ajourføres for at tage højde for den økonomiske, politiske og internationale udvikling.

Hvilke virkninger vil det reviderede energibeskatningsdirektiv få for motorbrændstoffer?

Deres virkning afhænger af flere faktorer, som f.eks. de nuværende afgiftsniveauer og spørgsmålet om, hvordan medlemsstaterne vælger at strukturere deres afgifter på grundlag af den nye minimumssats. Den vigtigste virkning for alle medlemsstater vil bestå i, at de skal fjerne den nuværende konkurrenceforvridende afgiftsbehandling for benzin og diesel. En liter diesel beskattes i øjeblikket med en lavere afgift pr. liter end benzin i alle medlemsstater undtagen en (Det Forenede Kongerige), selvom det har et større energi- og CO₂-indhold efter volumen. Det har ført til en situation, hvor markedets prissignaler ikke længere opfylder deres rolle: selvom prisen på diesel (før beskatning) er højere end prisen for benzin (på grund af en højere efterspørgsel efter diesel i EU), gør det modsatte forhold sig gældende på tanken på grund af afgiftssystemet. Det fører dernæst til endnu større efterspørgsel efter diesel, selvom der er mangel på diesel i EU. Forslaget vil bringe denne konkurrenceforvridning til ophør ved, at der efter en overgangsperiode på ti år, hvor markedsdeltagerne har mulighed for at tilpasse deres industrielle processer, anvendes neutral beskatning af benzin, diesel og andre motorbrændstoffer. Det vil de fleste medlemsstaterne kunne opnå, enten gennem en forhøjelse af afgiften på diesel eller en nedsættelse af afgiften på benzin.

Hvordan berøres alternative motorbrændstoffer som LPG (flydende gas) og CNG (komprimeret naturgas)?

De medlemsstater, som fremmer CNG og LPG, anvender ofte meget lave afgiftsniveauer for disse produkter. Det samlede anvendelsesniveau har ikke desto mindre hidtil været ret begrænset. For at opnå større sammenhæng bør fremover anvendes samme afgiftssatser pr. energi- og CO₂-indhold for alle motorbrændstoffer, herunder CNG og LPG. Det betyder, at de relative fordele ved hvert brændstof i forhold til CO₂-emissioner automatisk vil blive opnået gennem afgiftssystemet, men derudover giver det ingen konkurrencemæssige fordele. Eftersom de nugældende afgiftssatser for disse produkter ofte er ret lave, og det kommer til at tage nogen tid, inden de kan konkurrere på lige vilkår med traditionelle motorbrændstoffer, indeholder det nye direktiv bestemmelser om lange overgangsperioder for harmoniseringen af afgiftssatserne. Derfor kan medlemsstaterne fortsat begunstige CNG og LPG i tolv år mere.

Hvordan vil forslaget påvirke biobrændstoffer?

I øjeblikket beskattes biobrændstoffer efter volumen og med samme sats, som for det brændstof, de erstatter, hvorved de konkurrencemæssigt stilles ringere. Efter forslaget vil biobrændstoffer blive beskattet på grundlag af deres eget – og som regel – lavere energiindhold. De bliver også fritaget for CO₂-komponenten, så deres bedre præstationer, hvad angår CO₂-emissioner, bedre afspejles. Denne særbehandling er imidlertid forbeholdt biobrændstoffer, der opfylder de relevante bæredygtighedskriterier i artikel 17 i [direktivet om vedvarende energi](#) (2009/28/EF) og i artikel 7b i [direktivet om brændstofkvalitet](#) (2009/30/EF).

Hvilke virkninger vil det få for brændsel til opvarmning?

For opvarmningsbrændsel vil det nye direktiv også fjerne den nuværende konkurrencefordrejende behandling af energiprodukter ved at forpligte medlemsstaterne til at anvende samme afgiftsniveau for såvel pr. ton CO₂ som pr. GJ. Det betyder f.eks., at de nuværende meget lave afgiftssatser på stenkul, som er det produkt, der har det højeste CO₂-indhold, skal forhøjes.

Med indførelsen af en CO₂-baseret komponent vil beskatning af brændstoffer til opvarmning for første gang afspejle produkternes klima-relaterede effekt. Eftersom alle virksomheder, der er omfattet af EU ETS, automatisk er fritaget for denne afgiftskomponent, vil forslaget også føre til, at der skabes lige konkurrencevilkår mellem de anlæg, der er omfattet af ETS, og dem, der ikke er, og tillige sikre, at alle emissionskilder er med i indsatsen for at reducere drivhusgasemissionerne.

Hvordan er tilgangen til elektricitet?

Den afgiftsmæssige behandling af elektricitet berøres som udgangspunkt ikke i det reviderede energibeskatningsdirektiv. Som tidligere vil afgifter på basis af energiindhold blive pålagt på forbrugsstedet, ligesom minimumssatsen ikke ændres.

Hvad CO₂-komponenten angår, kan den kun pålægges brændstoffer, der anvendes til produktion af elektricitet, da elektricitet ikke forårsager emissioner på forbrugsstedet. Produktion af elektricitet er imidlertid omfattet af EU ETS og vil derfor være fritaget for CO₂-komponenten. CO₂-komponenten vil alligevel gælde for små elproduktionsanlæg, som på grund af deres størrelse ikke er omfattet af ETS.

Vil forslaget få virkning på kerneenergi?

Forslaget har ingen indvirkning på kerneenergi. Elektricitet fra kernekraft beskattes som elektricitet, der kommer fra alle andre kilder, på forbrugsstedet. Afgifter på nukleart brændsel som den, der for nylig indførtes i Tyskland, falder ikke ind under energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde og berøres derfor ikke af den igangværende revision.

Hvilken virkning vil det nye forslag få for husholdningerne?

10 % af CO₂-emissionerne forårsages af husholdningerne. Derfor bliver medlemsstaterne nødt til at tage sektoren med i deres strategier, uanset hvilke midler de ønsker at anvende (f.eks. CO₂-afgift eller krav om udskiftning af opvarmningsanlæg). Miljøpolitiske tiltag har nogle gange indvirkning på husholdningsbudgetterne – især i lavindkomsthusholdninger. Af denne grund bør en ambitiøs miljøpolitik derfor omfatte et fintmasket sikkerhedsnet og følges af sociale ledsageforanstaltninger. Hvordan den nye foreslåede energi-/CO₂-afgift virker, afhænger i stort omfang af, hvordan medlemsstaterne vælger at anvende provenuet af afgiften. De kan f.eks. vælge at bruge en del af provenuet til at kompensere husholdningerne (især lavindkomsthusholdninger) i form af engangsbeløb. En del af provenuet fra energiafgiften vil også med stor virkning kunne omfordes, så virkningerne for husholdningerne i stort omfang minimeres. Det er meget almindeligt, at de medlemsstater, som allerede har indført en CO₂-afgift, har ledsaget disse foranstaltninger med effektive sociale ledsageforanstaltninger.

Derudover har medlemsstaterne i forslaget stadig mulighed for at anvende en reduceret afgift for energiprodukter, som anvendes til boligopvarmning. Til forskel fra det nuværende direktiv, hvor denne mulighed kun gælder for naturgas, kul og elektricitet, vil medlemsstaterne kunne fritage alle former for opvarmningsbrændsel, der anvendes i husholdninger (herunder dieselolie og kul). Kommissionen vil gennemgå virkningerne af denne fritagelse i en rapport efter to år.

Vil der blive taget hensyn til visse sektorer specifikke forhold?

Et af de overordnede mål i det reviderede energibeskatningsdirektiv er at sikre, at energibeskatning indføres mere sammenhængende og effektivt i hele EU. Det nye beskatningssystem skelner kun mellem sektorer, der er omfattet af EU ETS, hvor CO₂ allerede beskattes, og sektorer uden for EU ETS, som vil skulle betale CO₂-komponenten.

For at undgå uønskede følger indeholder det forslag om visse specifikke regler for de sektorer, hvor der består risiko for, at CO₂-emissioner udflyttes, dvs. *carbon leakage* (dvs. virksomheder, som udleder drivhusgasser og kan være fristet til at udflytte deres produktion uden for EU for at forblive konkurrencedygtige). De vil opnå fordel af et skattefradrag, som er baseret på udviklingen i deres forbrug, hvad angår CO₂-relaterede afgiftskomponent. Landbrugets særlige situation vil i et vist omfang fortsat være afspejlet i det reviderede direktiv, eftersom fuld fritagelse for energiafgiftskomponenten fortsat vil være mulig, når der er truffet visse tiltag til gavn for miljøet og til fremme af energieffektiviteten.

Endelig foreslås der overgangsperioder for at undgå voldsomme forandringer for brugere af visse energiprodukter (som f.eks. diesel, se ovenfor).

Hvad sker der med indførte varer?

Fastsættelsen af en pris for CO₂-emissioner, som er knyttet til produktion i EU, kan føre til konkurrenceforvridning for producenter fra tredjelande, hvor lignende mekanismer ikke er indført. Størstedelen af de drivhusgasproducerende industrier, der er udsat for udflytning, er omfattet af ETS. Her har EU besluttet at imødegå risikoen for udflytning af CO₂ ved at tildele en større andel af gratis kvoter til sektorer, der er udsat for udflytning, i stedet for at forsøge at indføre en "CO₂-grænseskat" på indførte produkter. Det reviderede energibeskatningsdirektiv indeholder derfor ikke bestemmelser om en CO₂-grænseskat på indførte produkter. De sektorer, som er uden for ETS, og som vil være omfattet af CO₂-komponenten, er generelt mindre og derfor i mindre omfang påvirket af international konkurrence og mulig udflytning af CO₂. Forslaget indeholder alligevel bestemmelser vedrørende anlæg inden for sektorer, der kan være udsat for udflytning af CO₂ (f.eks. sektorer med høj energiintensitet og handelsintensitet i form af en række mineralogiske processer) på samme måde, som bestemmelserne er udformet for industrier under ETS, der er i risiko for udflytning af CO₂. De vil blive indrømmet et afgiftsgodtgørelsesbeløb for CO₂-komponenten, der beregnes på grundlag af det historiske energiforbrug. Med denne løsning vil de blive beskyttet mod ulige konkurrencevilkår, samtidig med at incitamentet til at reducere deres egne emissioner på stedet fastholdes.

Hvilke undtagelser findes i det nuværende energibeskatningsdirektiv, og hvordan vil de være i fremtiden?

Medlemsstaterne vil i vid udstrækning beholde den nuværende fleksibilitet i tråd med EU's energi- og klimamål.

- Ved motorbrændstoffer lyder forslaget på, at efter en overgangsperiode vil alle produkter i forhold til energi- og CO₂-indhold blive behandlet ens. De nuværende fritagelser, som gælder for biobrændstoffer, CNG (komprimeret naturgas) og LPG (flydende gas), udfases med tiden (frem til 2023). Det betyder, at i 2023 vil et produkt kun være fritaget, hvis dets CO₂-balance berettiger det.

- Ved opvarmningsbrændsel, som anvendes af virksomhederne, kan medlemsstaterne med de nuværende regler for energiintensive virksomheder reducere afgiftssatser til nul og for andre virksomheder, når visse betingelser er opfyldt, ned til 50 % af EU-minimumssatsen. For at mindske konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne og undgå statsstøtteproblemer indeholder det reviderede direktiv en mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende diskretionære skattenedsættelser på den ene betingelse, at EU-minimumssatsen overholdes (gælder både for energi- og CO₂-afgiftskomponenten). Virksomheder, som er med i EU ETS, vil automatisk være fritaget for CO₂-afgiftskomponenten. Virksomheder inden for brancher, der er udsat for udflytning af CO₂, vil endvidere modtage en tvungen CO₂-afgiftsgodtgørelse. Anvendelsen af begge regler, som vil være obligatorisk for medlemsstaterne, vil forhindre konkurrenceforvridninger.
- Hvad angår boligopvarmning, udvides den nuværende fleksibilitet, som medlemsstaterne nyder med hensyn til at kunne undtage visse produkter (gas, kul, koks og elektricitet), til at omfatte alle opvarmningsbrændsler (indbefattet mineralolier) for at sikre ensartet behandling af energiprodukter. Kommissionen vil samtidig nævne effekten af denne fritagelse i den rapport, som den med jævne mellemrum udarbejder, og vurdere, hvorvidt den er i tråd med dens energi- og klimamål.
- Landbruget vil fortsat kunne drage fordel af lavere afgiftssatser, selvom de nu kommer til at hænge sammen med miljømæssige mål for at sikre, at landbruget også bidrager til den fælles indsats for at spare energi.
- Medlemsstaterne vil bevare muligheden for at kunne anvende mere gunstig afgiftsbehandling i tilfælde, hvor det er berettiget ud fra en miljømæssig synsvinkel, som f.eks. for elektricitet fra vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion.
- Det nye forslag vil ikke ændre de nuværende fritagelser, som gælder for international luftfart og søtransport, på grund af de eksisterende internationale forpligtelser og risikoen for konkurrenceforvridninger på grund af ensidige foranstaltninger i medlemsstaterne. Disse fritagelser vil også blive taget op til fornyet overvejelse i Kommissionens rapport om anvendelsen af direktivet.
- Ni nye medlemsstater (Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet) vil blive tilstået en overgangsperiode frem til 2020, hvor de ikke vil skulle indføre CO₂-komponenten. Det beror på det generelt lavere indkomstniveau i disse lande.

Vil der blive anvendt minimumssatser på eksterne faktorer som f.eks. inflation eller udviklingen i prisen på CO₂?

Ja, det vil være en af de største fordele i forslaget. Minimumssatser vil blive tilpasset eksterne faktorer som f.eks. inflation eller stigninger eller fald i prisen på CO₂. Det reviderede energibeskatningsdirektiv vil i højere grad afspejle disse eksterne faktorer. Den energiindholdsrelaterede minimumssats bevarer sin reale værdi og vil blive tilpasset hvert tredje år på grundlag af den centrale inflationsrate (inflationsraten for produkter fraregnet fødevarer og energi). Med hensyn til den CO₂-relaterede minimumssats indeholder direktivet en bestemmelse om regelmæssig revision for at sikre, at den er i tråd med den CO₂-pris, der anvendes i EU ETS, og at konkurrenceforvridninger mellem virksomheder omfattet af ETS og virksomheder uden for ETS i den henseende reduceres til et minimum.

Hvilke lande har allerede indført en CO₂-afgift?

Danmark, Irland, Finland og Sverige har allerede indført en CO₂-afgift. De nationale satser fastsættes imidlertid på meget forskellige niveauer og afspejler derfor ikke CO₂-prisen under EU ETS.

Hvornår vil det reviderede energibeskatningsdirektiv træde i kraft?

Det reviderede direktiv kommer til at gælde fra 2013, så det fungerer sideløbende med tredje fase af EU ETS. Der vil være en passende indkøringsperiode, så medlemsstaterne kan omstrukturere deres afgifter, og de nationale forvaltninger, virksomheder og energisektoren får tid til at tilpasse sig. Lange overgangsperioder med henblik på fuld justering af beskatningen af energiindholdet frem til 2023 vil give industrien tid til at tilpasse sig den nye beskatningsstruktur.

Se også [IP/11/468](#)